

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyiltér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden esütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Előfizetési fölhívás.

A „Szilágy-Somlyó“-ra, mely a beállott új évvel XIX-ik évfolyamába lépett, új előfizetést nyitunk.

A rohamosan haladó civilizáció ma már elengedhetetlenül megköveteli, hogy a legkisebb jelentőségre számító városnak is meg legyen a maga helyi lapja, melyben a városnak és vidékének közművelődési s közgazdasági érdekei megtalálják azt a hatalmas védő és teremtő erőt, ami a legkisebb vidéki lapban is, mint a sajtó egyik organumában megnyilatkozik.

Ha nem volna meg a „Szilágy-Somlyó“, azt a legnagyobb áldozattal is meg kellene alapítani s erőssé fejleszteni. Egy vidéki lapot akkor, mikor annak erejére, működésére momentán szükség van, rögtön előteremteni semmi vagyonnal nem lehet.

Megnyugvással tekinthetünk vissza az elmúlt tizenhét évre, mert lapunk ez idő alatt Szilágy-Somlyó városnak és vidékének igen sok hasznos szolgálatot tett s joggal remélhetjük, hogy az a közönség, mely lapunk fennállását eddig lehetővé tette, nem fogja szellemi és anyagi támogatását jövőre sem megvonni.

Kérjük a vármegyei, városi, községi hatóságok, testületek és egyesek támogatását, mert vidékünk közérdekeit eredménnyel szolgálni, annak sérelmeit orvosolni igazán csak úgy lehet, ha lapunk a társadalom minden rétegében első sorban nem a kicsinylés bírálatával, de a közreműködés segítő támaszával találkozunk.

Lapunk előfizetési ára:

Egész évre 8 korona.

Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Kérjük az előfizetési pénzt előre beküldeni, mert az utólagos elszámolás sok hiábavaló költséget és kellemtelenséget okoz.

A „Szilágy-Somlyó“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Magyar ipar, magyar tempó.*

Bizonyos tempó, bizonyos szokások, bizonyos előítéletek állanak még mindig útjában a magyar iparpártolás hathatós térfoglalásának.

Sok helyütt például nagy a közöny, kevés az érdeklődés.

A régi kerékvágásban halad az a kifogás, hogy a magyar cikkek nem oly jók és nem oly olcsók, mint a külföldiek. Hiszen közgazdasági szempontból az sem volna valami nagy szerencsétlenség, ha a magyar papíros, vagy ceruza valamiképp drágább volna a külföldinél és valamiképp kevésbé jó. Anglia, Franciaország s Németország ipara sem jött egyszerre és egészen tökéletesnek a világra, azt is nevelték, fejlesztették a pártolás révén. Mert az a néhány fillér, a mit így közvetve áldoznánk a magyar iparnak, busásan meghozná a maga kamatját gazdasági erőnk és hazai termelésünk gyarapodásában.

De nem ez a baj. A főbaj az, hogy a magyar közönségben, tisztelet a kivételeknek, mély gyökeret vert az

*) A „Közgazdasági Híradó“ új évi számából.

előszeretettel sok oly dolog iránt, a mi külföldi.

Hosszas fejtegetés helyett egy pár példával fogom ezt a dolgot illusztrálni.

Nemrég száz és néhány ipartelep vizsgáltam meg; a ruházati iparban meglepő panaszokat hallottam. Az egyik azt mondja:

— Bizonyos „előkelő“ körök nemcsak hogy nem rendelik idehaza fehérneműjüket, de mosásra, tisztításra is minden hónapban Bécsbe, vagy Párisba küldik. Pedig mi itt Budapesten számos fejedelmi és főúri udvarnak szállítjuk ugyanazt jól és olcsón, a mit ama bizonyos „előkelő“ körök kevésbé jó minőségben, de drágán Bécsből és Párisban szereznek be.

Egy másik így panaszkodott nekem:

— Egy angol főúr kalapot rendelt nálam. Megmondta, hogy melyik londoni üzletből hozassam. A megrendelést effektuáltam s az illető nem győzött eleget hálálkodni a kivitelnek nem is remélt fényes sikerért. Erre fölbátorodva, megvallottam, hogy az angol kalap magyar gyárban készült. A főúr magából kikelve rohant el üzletemből s megírta, hogy a hol őt ilyen csunya módon megcsalják, oda ő többet nem megy vásárolni.

Apropos, magyar kalap. Egy fővárosi kalapgyárban roppant meglepetésemre láttam vagy kétszáz kalapbélést, mind külföldi vignettával.

— Mi ez? — kérdeztem a gyárost.

— Ezek kifundált angol nevek. Itt van például Brothes O'Donnel London, Calverstreet 215. (Alatta az-

után: Strausz és Krausz férfi divatüzlete Tiszavárdán.) Ez a firma nem létezik, ilyen utca Londonban talán nincs is. De a divatkereskedő, a ki nálam a kalapot rendeli, okvetlenül angol vignettát követel, mert különben nem adja el az árut s nem rendelhetne nálam egy tucatot sem.

A rózsahegy-i pamutszövő-gyár készítményeinek nagy részét csak idegen vignettával lehet itthon forgalomba hozni, sőt a pamutot is, a mit kizárólag falusi parasztasszonyok vesznek szövésre-fonásra, szintén idegen cégű papírosba kell göngyölni, különben nem kell.

Kaszát is csak akkor vesz a magyar arató, ha a stiriai billog és jelvény van rajta.

És ilyen eseteket mondhatnék százat. Valamennyi azt bizonyítaná, hogy az előítélet a hazaival szemben és bizonyos külföldi mellett nagyon mély gyökeret vert a közönségben fönt is, lent is.

Ezt a tempót kell rendszeres propagandával megdönteni.

Ime az Országos Iparegyesület kiadásában „Hazai Beszerzési Források“ című havi füzet jelenik meg, melyet az Iparegyesület készségesen megküld ingyen minden érdeklődőnek. Ez csak ideiglenes index. A kereskedelmi miniszter azon fáradozik, hogy az összes hazai iparágaknak megcsinálja eredeti törzskönyvét, melynek egyes füzetei már nemsokára közhasználatra kerülnek. Ezekben meg lesz minden gyár topográfiája s az egyes cikkek bejegyzett védjegye is. Az egyes füzetek azután együttesen, egy kötetben fognak megjelenni. Addig is azonban az

A „Szilágy-Somlyó“ Tárczája.

Farsang.

Száz tündérmese, szép valóra válva,
Száz édes ábránd, mely oly röpké mind:
Zord tölbe szunnyadt nyárnak színes álma,
Üdvözlégy, Farsang s üdvözits megint!

Suhanj pompázva minden bálterembe,
Vár ott viruló asszony s lányserég.
A bálterem a télnek rózsakertje —
S ott minden rózsza táncol s csicsereg.

Te télnék Pán-ja, cigánymuzsikás Pán!
Hozz bohóságot, szerelmet nekünk;
Sugd legyezők s uszályok susogásán,
Hogy mindörökre boldogok leszünk.

S ha üdvünk ára már oly drága lenne,
Hogy egy világot vernék érte el, —
Tedd föl a csörgősapkát a fejedre
S mondd: Tréfa volt csak, szót nem érdemell!

S halj meg vigan majd, — ha a legbohóbb lány
Az utolsó táncról szunnyadni tért
Hogy a józanság sivar hamvazóján
Epedhessünk föltámadásodért!

Telekes Béla.

Az utolsó Palásthy.

Irta: Eötvös Károly.

Az én falumról s az én ősről szól ez a kis történet.

A Nagy-Mezőn levő birtokomon keskeny ut vezet keresztül. A birtok a határon fekszik s az ut, a mint kiér belőle, a szomszédos Fehérvármegyébe lép át. A határnál áll a Hármashalom; emberkézhányta kerek domb egymás mellett mind a három. Kupját a kakukfi, árkat a vad szederinda lepi el. Századok óta áll ott a Hármashalom. Térítő papoktól, erőszakos nagy uraktól itt védtek meg őseim az ő kis birtokukat.

Már kis gyermekkoromban hallottam a vén gulyástól, a vén Basa Szentétől, mikor rámutatott a Hármashalomra: — Itt halt meg az utolsó Palásthy.

Hogy ki volt az utolsó Palásthy s mikor halt meg és miért halt meg itt a Hármashalom, azt már nem mondta a vén Basa Szent. Azt megtudtam én s elmondom röviden s egyszerű hűséggel.

Palásthy Boldizsár a mi fölséges fejedelmünknek, Rákóczy Ferencnek volt vitézlő lovas hadnagya. Ott szolgált Béri Balogh Ádám csatáiban, de utóljára túl a Tiszára is elkerült és ott volt az csesdi lap partján, mikor Majténynál feloszlott az utolsó kuruc lovastábor. Onnan indult hazafelé s bizony esztendőbe telt, mire a sok bujdosó bajtársan s utközben való atyafilátogatáson keresztül hazaérkezett túl a Dunára, Mező-Szentgyörgyre.

Mentéjéről minden szőr levásott, dolmányának minden zsinórja foszladozott, csizmája se sárgaszínű volt már, hanem egérszínű, tarsolyán se volt már meg a cimere, már a fegyvereit is elhagyogatta imitt-amott, kit készpénzéért, kit zálogban. Csak egy kurtanyelű fokos volt minden kezében. Csak a lova győzte még kissé.

Igy érkezett haza.

Birtokait rég feloszlatták már Pál bátyja és Ádám öcsöse maguk között. Nem is csoda. Tíz esztendő alatt csak egyszer látták, ez is régen volt; 1707-ben volt, mikor a labancok elpusztították a vidéket s felgyújtották a falut, a mint Béri Balogh generális maga előtt hajtotta őket. Ekkor egy napra otthon termett Boldizsár ur is; szívesen látták, de bizony csak sátor alatt, mert a ház még akkor is füstölgett s abban fejt le sem hajthatta. Másnap elment csapatjával s ettől kezdve csak holt híre szállongott haza testvéreihez s öreg édes anyjához.

De hát elvégre hazaérkezett.

Édes anyja és testvérei ott laktak a napnyugoti részen, a fűzfák alján, abban a házban, melyet ma Márkus-háznak nevez a falu népe. Szívesen látták a bujdosó testvér, rokont és atyafit mind az egész atyafiság. No hát még a jó édes anyja, mennyit sirt az, hányszor összeölelte, csókolta nagy örömeiben? El sem lehet azt mondani.

Pál bátyja és Ádám öcsöse másnap már előhozakodtak a birtok felől s atyafiságos jó szívvel ajánlották föl neki az igazságos osztályt.

— Majd ráérünk arra még — szölt

Boldizsár. — Táborhoz szoktam én gyermekkorom óta; meglehet, nálatok maradok, édes bátyám; az is meglehet, átveszem a jussomat és beleülök; de most hadd nyugszom ki magamat, hadd szokjam meg kötetek, majd meglássuk, mit csinálunk.

Telt az idő. Két tél, két nyár elmúlt már s Boldizsárnak még mindig nem jött meg a kedve a gazdasághoz. De nem is volt nagy kedve semmihez sem. A milyen hírek szállingóztak, azok inkább busították, mintsem vidították. A labanc lett az ur mindenfelé. A szegény kurucnak hallgatni kellett. Dicsőséges fejedelméről se tudott bizonyosat. Megkínálták várnagysággal, de mikor bement a székvárosba körülnézni, az alispán azal fogadta:

— No, öcsém, nem lehet ám most már káromkodni, de még csak emlegetni se szabad ám neked a pártütő fejedelmet.

Mit szólhatott volna erre? Isten megáldja vicspán urambátyám, nem várnagynak való ember vagyok én. Lovára ült, hazakocogott s leült az udvaron levő nagy szilfa alá busulni.

1815-ben a vármegye adventi közgyűlésére többen bementek a székvárosba Veszprémbe. Radó István, Raditz Zsigmond, Perczel Sámuel mind rokonok s bement velük Pál bátyja is.

Mikor hazajöttek, azt mondja Pál Boldizsárnak:

— Édes Bódi öcsém, most már igazán vigyáznunk kell a beszédünkre. A vármegyén kihirdették a törvényeket. Az országgyűlés kimondta, hogy a fejedelm

Ipargyesületnek említett tájékoztatója igen jó szolgálatot tehet.

Ez azonban még nem minden. Jó, ha tudjuk, hogy hol készítik a magyar posztót, vásznat, selymet, stb.

De ne tessék csodálkozni, ha példának okáért a zsolnai posztógyár, melynél négy rőf posztót méltóztatik megrendelni, azt válaszolja, egy ilyen aprósággal nem foglalkozik. Mert a gyárak arra valók, hogy a tömeges megrendelőket és a kereskedőket, iparosokat lássák el termékeikkel. A kereskedő, a szabó nem szívesen veszi, ha a megrendelő maga hozza el a kész posztót földolgozás céljából.

Tehát mit tegyünk?

Birjuk rá minden városban a kereskedőt, vagy az iparost, hogy hazai anyagot adjon. Tessék többedmagával szövetkezni s gyakoroljanak nyomást a kereskedőre — különbeni sztrájkjal való fenyegetéssel is.

De fenyegetésre nem is lesz szükség, mert kereskedőink elég hazafiasak s ha a közönség kívánja, szívesen tartanak magyar posztót, vásznat, selymet, cukrot, festéket, papírost, tolat, stb.

A közönség pedig legyen azután következetes és ne elégedjék meg az-
zal, hogy egyszer-kétszer fejezi ki óhaját, hanem tegye azt minden alkalommal. Csak olyan szabónál rendejünk ruhát, a ki magyar posztót tart, csak olyan fűszeresnél vásároljunk, a ki minden cikket, a mi magyar gyárból kapható, hazai forrásból szerez. És itt legyünk főfigyelemmel a napi szükséglet számos olyan cikkére, melyekért évente milliók vándorolnak a külföldre. Ne sajnáljuk ezen a téren a céltudatos és szigorú következetességet és a kitartást. Ne kicsinyelje a szükségletét az se, a kinek csak egy csomóg gyufa, egypár toll, néhány iv papiros kell. Fillérek-ből lesznek a koronák és a koronák millióit mentjük meg így a magyar iparnak. Ezzel pedig nemzetünk jólétét, meggyarapodását mozdítjuk elő, tehát messzeható, hazafias kötelességet teljesítünk.

Ezért kell félretenni a magyar tempót és céltudatosan, következetesen pártolni kell a magyar ipart mindenkinek, mindenütt és minden időben.

Gelléri Mór.

Felhívás!

A Magyar Néprajzi Társaság tíz évvel ezelőtt alakult meg s azóta feladatához híven folyton kutatta népünk naiv hitvilágát, hagyományait, szokásait, költészetének, művészetének, iparának jellemző termékeit; kereste továbbá a keleti rokonnépekhez és az idegen szomszédokhoz fűződő kapcsolat ősrégi szálait, a bevándorlással és letelepedéssel, az idegen népelemek hódolásával, egybekapcsolásával és kölcsönhatásával járó etnikai változások emlékeit. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Nemzeti Múzeum anyagi támogatásával folytatott uttörő munkásság eredményei az Ethnographia I—IX. évfolyamában és a Néprajzi Könyvtár I. kötetében vannak letéteményezve. A néprajzi tudományok összes ágait felölelő Ethnographia eddig 30 ivnyi terjedelemmel, évi hat füzetben jelent meg és járt a társaság tagjainak. Mivel azonban a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium újabb nagyobb összegű állandó évi segélyt is biztosított, az említett folyóirat 1900-tól fogva már tíz füzetben és egy mellékletül adott muzeumi Értesítővel megtoldva jelenik meg. Ennek dacára az évi tagsági díj ezután is csak 6 korona marad.

Midőn ezt a hazai tudományosság híveinek tudomására hoztuk, kérjük egyetemesen őket, hogy a nagyfontosságú tudományos és közmívelődési missiót teljesítő társaságot az eddiginél nagyobb figyelemmel méltatni s anyagi támogatásban részesíteni szíveskedjenek. Különösen a magyar történelem s a vele kapcsolatos nyelvtudományi, philológiai, régészeti, embertani, anthropogeographiai, sociológiai ismeretek művelt barátaihoz és buzgó terjesztőihez fordulunk teljes bizalommal, mert érdeklődésükre és meleg pártfogásukra a Magyar Néprajzi Társaság már eddig is teljes mértékben rászolgált azzal, hogy köztörténelmünk egész vonalon való felkutatására egy olyan sokoldalú tudományágat rendszerezett és virágoztatott fel, amely a történetírás számára az összehasonlító nyelvészeti, régészeti és embertani eredményeket az ethnologia eszközeivel épp oly sikerrel közvetítheti, mint a mily sikerrel az ethnographia és folklóre eszközeivel feltárja előtte a történelem írott kútfoiben kevésbé nyilvántartott, de a történelmi jelenségeket mindig befolyásoló egyszerűbb társadalmi rétegek egész világát.

Midőn most a Magyar Néprajzi Társaság kötelekeibe való belépést kérelmezzük, kérjük egyetemesen, hogy az érdeklődés ne csak a néprajzi munkálatok megfigyelésében nyilvánuljon, hanem jusson teljes mértékben kifejezésre a munka megosztásában is. A tagok néprajzi gyűjtései számára a társaság szakfolyóirata, az Ethnographia készséggel teret nyit és minden közleményt megfelelő (32—60 koronás) tiszteletdíjban részesít.

A tagoknak nyújtott előnyök révén kívánunk gondoskodni arról, hogy az újabbunk jelentkezőkkel tetemesen gyarapodó társaságnak elvégre az ország minden részéről legyenek olyan őrszemek, akik a néprajzi ismeretek elsajátítása és terjesztése mellett még a néprajzi adatok nagyarányu gyűjtésében is nélkülözhetlen szolgálatokat tehetnek. Az idegen népelemek közzé ékelt magyarságnak e téren tovább késlekedni nem szabad, mert a nyugoti műveltség nemzetközi eszközei, roamosan pusztítják mindenét, ami eddig etnikumának sajátos faji jellegét biztosított. Népünk ma már egyedül töltünk várhatja, hogy az őseiről rámaradt gazdag hagyatékat megmenthetők emlékeit kellő szakismerettel felismerjük, összegyűjtjük és a tudománynak hozzáférhetővé tegyük. Ezzel kapcsolatban fokozott erővel kell kutatnunk a keleti rokonnépek felé vezető nyomokat és a szomszéd nemzetekkel való érintkezés kimutatható mértékét és korát. Ha így a múlt és jelen minden hozzáférhető néprajzi adalékát nyilvánosságra hoztuk, a felhalmozott kincsek örök forrásaivá lesznek a magyar faj ismeretével foglalkozó összes tudományágaknak; sőt forrásaivá lesznek mindazon magasatos törekvéseknek is, melyek a modern művelődés tényezőivel szemben biztosítékot keresnek arra nézve, hogy nálunk a fejlődés minden újabb eredménye egyszersmind nemzeti jellegű is legyen.

Dr. Gróf Kun Géza, v. b. t. t., tiszt. elnök. Szalay Imre, min. tanácsos, a M. N. Múzeum igazgatója, elnök. Dr. Munkácsy Bernát, alelnök, szerkesztő. Dr. Sebestyén Gyula, főtítkár, szerkesztő. Dr. Hermann Antal, a népr. egy. m. tanára, titkár. Gróf Zichy Jenő, v. b. t. t., a keleti szakosztály elnöke. Vámbéry Ármin, egy. tanár, a keleti szak. elnöke. György Aladár, alelnök. Dr. Jankó János, a M. N. M. népr. oszt. vez. szerk. Feichtinger Győző, pénztáros.

Különfélék.

— **OLVASÓINKAT** felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni szíveskedjenek.

— **Házasság.** Dr. Grósz Rezső szolgabíró múlt évi december hó 26-án lépett házasságra Fülöp Gizellával, Fülöp Phoenix felegregyi birtokos kedves leányával.

— **Népesedési statisztika.** Szilágy-Somlyó városban az 1900-ik év folyamán született fiú 87, leány is 87. — vallás szerint róm. kath. 50, ev. ref. 45, gör. kath. 50, izraelita 29, — összes születettek száma 174; — meghalt fiú 73, nő 48, — vallás szerint keresztény 99, izraelita 22, összes elhaltak száma

121. Az évi szaporulat tehát 52. — Az előző 1899-ik évben született 206, elhalt 161 és így szaporodás mutatkozott 45. Az 1900-ik évben tehát a szaporodás hűttel több, mint az előző évben volt — bárha házasság az 1900. évben 52, az 1899-ik évben pedig 58 s így az 1900. évben hattal kevesebb házasság kötött.

— **Gyászhir.** Farkas Ferencz földbirtokos, Szilágyvármegye köztörvényhatóságának és Szilágy-Somlyó város képviselőtestületének tagja, f. évi január hó 3-án reggel 4 órakor, szívszélhűdés következtében, 55 éves korában elhunyt. Előző este még teljes jó egészségből beszélgetett jó barátaival. Tizenegy óra felé fekiúdt le, távol azon gondolattól, hogy utoljára hajtja fejét nyugalomra. Mikor az öreg takarító asszony másnap korán reggel tüzet rakott szobájába, a megszokott köszöntést nem fogadta. Akkor vetették észre, hogy meg van halva. A mint fejét tenyerébe hajtotta, azon módon mozdulatlan maradt, lehuny szemekkel, nyugodt arcifejezéssel, az álomból ment át a halálba. Halála oly hirtelen jött, mint a villámütötté. Nőtlen, magános embernek, mint ő volt, kit számos családtagjainak elhelyezése nem aggaszt s kinek hirtelen halála bánatos özvegyet és síró gyermeket nem sujt, — legszebb halál. Szép vagyonát, mit példás rendben tartott, kölcsönös végrendelettel fogva hajadon nővére örökl. A megboldogult tevékeny tagja volt Szilágy-Somlyó város képviselőtestületének s a közügyek iránt mindig meleg érdeklődéssel viseltetett. Ennek adta tanujelét azzal is, hogy az államut mellett fekvő földbirtokát a földmives iskola céljaira eladta, holott ez eladásra éppen nem lett volna reá szorulva. A ritka derék erőteljes férfi halála általános részvétet keltett. Temetésén f. hó 5-én nagy közönség vett részt és kísérte örök nyugalomra a róm. kath. temetőbe. Haláláról következő gyászjelentést bocsátották ki: „Farkas Anna és Ödön mint testvérek a maguk, valamint nagyszámú rokonaik nevében fájdalommal tudatják, hogy a szeretett testvér, jó rokon és hű barát Farkas Ferencz birtokos, Szilágyvármegye törvényhatóságának, Szilágy-Somlyó város képviselőtestületének tagja, folyó évi január hó 3-án reggel 4 órakor, szívszélhűdés következtében, 55 éves korában elhunyt. A boldogult hült tetemei f. hó 5-én d. u. 2 órakor fogtak a róm. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyezni; — az engesztelő szent mise áldozat e hó 7-én d. e. 9 órakor fog az Egek Urának bemutatni. Béke lengjen porai felett. Szilágy-Somlyó, 1901. január 3.”

— **Id. óvári Szeőke Bálintné** cselei és nagybesenyői Ferenczy Ilona, óvári Szeőke Bálintnak — a nyug. zilahi kir. törvényszéki elnöknek, a vaskorona rend lovagjának — neje 1900. évi december 30-án, életének 64-ik évében elhunyt Szi-nyér-Váralján. Temetése 1901. év január 2-án volt.

csak párttűt volt s a hazának és a szabadságnak csak gonosz ellensége volt s a ki megemlékezik róla, vagy levelet ír hozzá, vagy hirt keres róla: az maga is párttűt s fejével és jószágával játszik.

Boldizsár nagy felháborodással hallotta ezt a szót és azután a fejét csóválta. — Nem lehet az, édes Pál bátyám. Nem lehet az országgyűlésen annyit kutyahitű ember. Ha pedig egy ember volt is igaz hittel az országgyűlésen: halálnak kellett ott ilyen végzésre történni.

— Már édes Bódi öcsém, én csak azt mondom, a mit én hallottam.

Nem nyugodott meg e beszéden Boldizsár, elment Radó Istvánhoz, Baditz Zsigmondhoz és Perczel Sámuelhez, megkérdezte azokat is.

Szakasztott azon módon beszéltek, a miként Pál bátyja.

Felnyergelt, lóra ült, átkocogott Berhidára a szolgabíróhoz. Megkérdezte azt is. Az se mondhatott egyebet.

Bement a városba az alispánhoz. Megkérte, mutassa meg neki azt a törvényt. Az alispán meg is mutatta, el is olvasta, meg is magyarázta.

Boldizsár ekkor két kezébe vette a törvényt, két szemével megnézte a király pecsétjét és aláírását s két villogó szemével maga olvasta el a törvényt. És midőn végére ért: két égő szeméből kicsordultak a nehéz könnyecszepek s végigfolytak remegő arcán, összeszorított ajkain s fekete nyalka bajuszán. Letette a papírost s két kemény öklét mellére szorítá, hogy onnan ki ne törjön a keserű zokogás hangja. Időbe telt, míg az alispánhoz szót szólhatott.

— Igazság van ebben a törvényben, urambátyám?

Az alispán öreg ember volt s tanult

ember. De a mint nézte az ifju kurucot s meghallotta ezt a szót: az ő szemeibe is könnyek gyülekeztek.

— Ne kérdezz, édes öcsém, én már öreg ember vagyok, és erre a kérdésre meg nem tudok felelni.

Boldizsár a menteujával megtörülte arcát, elkövetkezett az alispántól, lova oda volt kötte a bástyához, eloldozta, felült rá s hazament.

Eznap volt a karácsony előtti való nap. Kőd volt, dér volt, mire hazaért.

Szótlanul ette meg a karácsonyesti vacsorát. Nem igen váltott szót azzal a három-négy atyafiakkal sem, ki vendég gyanánt tölté ott a fele éjszakát. Hanem a mint az étkezésnek vége volt, odament az édes anyjához, megcsókolta kezét és ajkát s e szavakat mondá:

— Édes lelkem jó anyám, szeretett testvéreim s rokon atyafiak! Elbujdosom. Bubánatos szívvel válok el tőletek, de el kell válnom. Az én dicső és fölséges fejedelmem idegen népek közt bujdosik, hír se jön onnan, szellő se jön onnan. Én felkeresem, én az ő hűségére esküdtem, érte élek, érte halok. Országgyűlés törvényt hozott, fejével játszik ki hű marad hozzám. Én fölkeresem a világ végén is. És megmondom neki, hogy mi hívek vagyunk hozzá. Fejünkkel, jószágunkkal parancsol a törvény, de szívünkkel lelkünkkel az övé vagyunk. És én az övé maradok. Édes, jó testvéreim, üljetek bele ősi örökségetekbe s az én Istenem áldása legyen titeletek. És verje meg az igaz Isten, a kik azt a törvényt hozták. Holnap, a mi üdvözítőnk születésén még veletek leszek Istennek házában és azután bocsássatok el engem az én utamra.

A rokon atyafiak némán maradtak. Ádám, az ifjabbik testvér, sirva fakadt.

Pál, az üregebb testvér azt mondta: „Megháborodtál, Bódi öcsém.” Hanem az édes anyja magához ölelte Boldizsárt, omló konye végigfolyt annak széles mellén és zokogva azt mondta:

— Nem eresztelek, lelkem jó fiam. En vagyok a te szülőanyád. Én nem engedem, hogy elhagyj engem, és elhagyd a te hazádat.

— Hej, édes lelkem, jó anyám! Ahol a szabadság van, ott van az én házam, s az én bujdosó fejedelmem mellett van az igazi magyar szabadság.

De nem használt ez a szó a rokon atyafiaknak De az ő sirásuk sem használt Boldizsárnak.

Karácsony első ünnepének reggelén korán fölkel. Lovát, lószerszámát rendbehozta. Istentisztelet után együtt étkezett anyjával és testvéreivel. Etkezés után megíratta valamennyit, lóra pattant s elindult kelet felé, a Hármashalom felé.

Testvérei és síró anyja kocsin elkísérték a Hármashalomig. Ott megálltak Boldizsár még egyszer leszállott a lováról, még egyszer összecsókolta szeretteit. Még egyszer felállott a halmok egyikére s szénézett a vidén.

— Mikor jössz vissza, lelkem fiam.

— Visszajövök, édes lelkem jó anyám. Esztendőre, vagy kettőre karácsony napjára megint itt leszek a Hármashalomnál. Lovára ült. Elvágatott. Elnyelte a köd és a sötétség.

... Csak az az utolsó szava ne lett volna.

Ha fordult az esztendő, ha jött a karácsony, jó édes anyja korán reggel kiment a Hármashalomhoz. Várta bujdosó fiát. Ő akarta először meglátni.

Néhány évig elkísérték fiai, azután

unokái. Ha vihar futt, ha fergeteg dult, az öreg anyja mindig ott volt.

Sok esztendő tölt már el. 1735-ben már gyöngye volt, már beteg volt az édes anyja. Az ágyat nyomta hetek óta. Egyszer azt álmodta, hogy hazajött a bujdosó fia, látta jönni messziről, a tarnócai mezők felől fiatalon, délcegen, sárga lovon, fényes öltözetben.

Karácsony reggelén üres volt a beteg anyja ágya, hiába keresték a ház körül a faluban. Nem találták.

Fölkelt a halálos beteg, felöltözködött s a mikoron senki sem látta, kíváncsorigott a Hármashalomhoz. Ott elhagyta ereje s leroskadt az egyik halom oldalára.

Szél fújt, csikorgó hideg volt, hordta a havat a fergeteg. De az anyja meglátta a fiát messziről, a tarnócai mezők felől, a mint jött fiatalon, délcegen, sárga lovon, fényes öltözetben. Még hallotta is, a mint elkiáltotta: édes anyám, édes jó anyám!

Pedig nem jött senki.

Csak a sötétség jött. Varjak repültek lomhán a falu felé. Vadludak suhogtak fent a Balaton felé. Csak a szél süvöltött.

Ott találták meg az anyát holtan, hidegen, azon a halmon, melyen utoljára állott bujdosó fia, oda volt borulva utolsó lábnyomára s oda volt fagyva hulló konye!

A vasuti ór.

J. R. után franciából.

Jean Grenoux boldogan és meglegedetten élt feleségével és kis fiával. Őt év előtt nősült meg és házaselete semmi

— **Öngyilkosság.** Lukács Béla volt kereskedelemügyi miniszter, a párisi nemzetközi kiállításon a magyar kiállítási osztálynak kormánybiztosa, Budapesten a jégtől zajló Dunába ugrott. Holt testét nagy nehezen tudták kifogni. Az országos érdemeket szerzett férfit nagyfokú idegbajban szenvedett s örülési rohamában követte el végzetes tettet.

— **Nyilvános köszönet.** Evenként a zord téli évszak beálltával a jótékony emberbaráti intézmények igazán krisztusi szeretettel teljesítik hivatásukat. A helybeli jótékony nőegylet ez évben is több szegény tanuló segélyezett föl ruházzal, irgalmasságot cselekedvén, megvédve testőket a szigorú tél hidege ellen. A róm. kath. fiúiskola szegény tanulóit is részesültek a jótékony nőegylet ezen jótékony-ságában, több tanuló segélyezett lábbelivel és felöltővel s ezért nyilvánosan köszönetet mond Bartha Endréné urnő ő nagyságának, mint a jótékony nőegylet elnöknőjének, a róm. kath. fiúiskola igazgatósága.

— **Mikor volt nagyobb hideg?** A mostani hirtelen beállott kemény téli idő sok vitára ad alkalmat, a tekintetben, hogy mikor volt városunkban a mostanihoz hasonló hideg. Eerre vonatkozólag tizenkét évre visszamenőlag hiteles följegyzések állanak rendelkezésünkre. Ezek alapján közölhetjük a következőket. A közlebbi tizekét év alatt egy esetben sem szállott a hőmérő olyan alacsonyra, mint most, 1901. év január 3-ikáról 4-ére virradó éjjelen, amikor Celsius mérő szerint — 29 fok hideg volt. Ehez legközelebb állott az 1888-ik év január 2-ikán reggeli 8 órákor észlelt hideg, mikor is a hőmérő Celsius szerint — 22 fokot mutatott. Az 1901-ik évben különben legenyhébb volt január 1-ső napja, mikor reggel 7 órákor — 0.1 fokot, este pedig — 10.4 fokot mutatott a hőmérő. Legnagyobb volt a hideg január 4-én, mikor is a hőmérő reggel 7 órákor — 27.3 fokot mutatott, az éjjeli hideg pedig ugyanaz napra virradólag — 29 fok volt Celsius szerint. Az időjárás e hónapban átlag inkább havas és ködös volt s kétségtelen, hogy ha derült időnk lett volna, még nagyobb hideget is kaptunk volna.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomor-baj, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájásban szenvednek, használják a világ-hírű Pserhofer vértisztító labdacsoakat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendű orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vé-lünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekercs, mely 6 doboz a 15 labdac 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekercset 1.25 frtért, 2 tekercset 2.30 frtért, 3 tekercset 3.35 frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

— **Engelékét elítélték.** A közlebbi időben hamisított borai révén országos hirre jutott „Engel József és Fia” pécsi

kivánni valót nem hagyott hátra. Felesé-gét szerette, négy éves fiuk csak tetézte boldogságukat. Ha anyagilag nem is volt valami fényes a helyzetük (Grenoux vasu-ti ör volt), azért szükségét nem szen-vedtek.

Már ötödik esztendeje tartott ez az idill és azt hitték, sose lesz vége. Az ember a falusi magányban a tizedes fák között szinte az örökkévalóságban él és Grenouxék azt hitték, ez az idillük is örökké tartó.

Grenoux most is ott játszik gyer-mekével a réten. A tavaszi délelőtti elő-csalta az apró állatokat és bogarakat is. Grenoux fia, a kis József is egy kis pil-langót hajszol. Az apja ott fekszik a fü-ben és kacagva figyeli a gyerek pajkos ugrándozásait. „Hopp, most meg van.” „Még nincs meg.” „Ugy, most meg van.” A fiu megfogta a pillangót, megcsodálta az apró jószágot, cifra szárnyait, himpo-rát és eleresztette. Megunta.

Grenoux más mulatságot akart fia számára kieszelni. A vasúthoz vitte. A sinek mellé. Milyen kitűnően utánozza a kis József a vonatot. Most is. Fut és azt kiáltja: „Csitta, csitta, csitta!” A gö-zös hangját utánozza. Grenoux majd meg-szakad a nevetéstől. Be szalad a házba, kihívja a feleségét. Ezt neki is kell látni. Grenouxné is kijön. Neki is tetszik ez. Kitűnő ez a kis gyermek, a mint végig szaladgál és folyton kiáltja: „Csitta, csitta!” Most a sinekre szalad. Grenoux hirtelen, rémülten kiált fel: „József, Jó-zsef, a vonat!” De késő, a vonat már el-robogott az őrház előtt és a sineken ott hever egy csomó összezuzott csont, meg véres hus.

Grenoux kétségbeesése iszonyu. Be-

bor nagykereskedő cég milliomos tulaj-donsai, Engel Mihály és ifj. Engel Adolf mesterséges bor készítése, annak forgal-moba hozatala és a bornak oly vidék megjelölésével forgalomba hozatala miatt, a melyen az nem termett, a m. kir. bel-ügyminiszter határozata szerint elítéltek. Ime egy példa, hogy a hamis bor-készítők, habár milliomosok is, nem buj-hatnak ki a törvény hatalma alól.

— **Uj év.** Az uj század első eszten-deje közönséges év, tehát 365 napos. Lesz az esztendőben két nap és egy holdfo-gyatozás. Ezek közül az október 27-ére eső részleges holdfogyatozás és novem-ber 11-iki gyűrűs napfogyatozás részben nálunk is látható. Farsang vége: február 19-én. Husvét vasárnapja a Gergely-féle naptár szerint április 7-ikére, pünkösd május 26-ikára esik. Egy-egy héttel ké-sőbb lesznek az ünnepek az ó-naptár sze-rint. Az izraeliták husvétja ápr. 4-től 11-ig tart, pünkösdjük pedig május 24-én lesz, újévük kezdődik szept. 14-én, a sá-toros ünnepjük szept. 29-én.

— **Reformok a sókereskedelemben.** Az egész nagyközönséget és pedig a fo-gyasztókat ép úgy, mint a kereskedőket egyaránt igen élesen érdekli az a reform, melyet a kormány a sókereskedelem te-rén legujabban életbeléptetett. A reform lényege abból áll, hogy a sóbeszerzés terén az eddigi bonyodalmak és nehézsé-gek helyett lehetővé válik könnyű és gyors eljárás Lukács László pénzügy-miszter akként vitte keresztül e reformot, hogy a sójövődék vezérügynökségét reá bízta a „Magyar Kereskedelmi Részevén-yársaság” budapesti cégre, a mely most már ezen a téren is rendelkezésre áll a hazai kereskedelemnek és gondoskodni tartozik arról, hogy a kereskedők kiszol-gálása könnyű üzleti alapon menjen végbe, az ipartelepek pedig előnyösen kapják meg az olcsó iparsót. E reform után remélhető, hogy az e téren való régi pa-naszok megszűnnek, a mi a sófogyasztás általános növelése szempontjából is igen kedvező lehet.

— **Telegráf-drót gazdasági célra.** A gazdasági célra szolgáló kiseleztezt telegráf-drótból a három miliméteres drót-készlet teljesen kifogyott és most már csak öt miliméteres drót áll a gazdakö-zönség rendelkezésére. A drót kedvez-ményes ára métermázsanként 14 korona. A ki venni akar, a földmivelésügyi mi-niszterhez kell fordulnia és a kérvény-hez mellékelnie kell a községi előljáróság bizonyítványát arról, hogy a drót való-ban gazdasági célra szükséges.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tu-dósítása.) Vörös löhere. A hanguló irány-zatból, melyet némely részről kílátásba helyeztek, ugyancsak nem észlelhető semmi, sőt inkább szilárd hangulatot je-leznek a külföldről is. Ugy látszik, hogy e külföldi jelentések a szükségletnek hir-nökei, amennyiben a híresztelt lanyha üzletfolyamból nem akarnak hirtelen át-csapni a tényleg nyilvánuló szilárd han-

ront a házba. Megöli magát. Felesége utána. Kérleli, de hiába. Grenoux mintha az esztét vesztette volna el. Örülten fut fel és alá, örvöl és sir. És keres vala-mit. Most megtalálta, ott van! Hirtelen megfogja a nagy konyhakést és . . . De nem, felesége a karjaiba csimpázkodik. „Jean, Jean, hallgass ide! Ne öld meg magad! Ne tedd azt! Mondok valamit, eddig nem mertem bevallani, most úgy is mindennek vége! Megcsaltalak, József nem a te gyermeked!

És Grenoux megfogja a konyhakést és felesége mellébe mártja. Erővel. Egy-szer, kétszer, háromszor.

* * * Grenouxné benn haldoklik. Nővére van mellette. Már alig lélegzik. Szemét is le-lezárja, csak néha nyitja fel és ilyenkor kinéz. Ott kinn ül Grenoux mo-zdulatlanul, tompán, mintha fából való volna.

Grenouxné erősen vonaglik, melle zihál. Egészen rá fekszik nővére és hozzá szól.

— Akarsz valamit? Vízet?
— Grenouxné a fejével int, „nem!”
— Hát mit? Talán valamit mondani?

Grenouxné erőlködik, ajkait görcsö-sen összehuzza, de végre sikerül, szólni tud. Ezt mondja nővérenek: „Kedves Mártha, majd később, két három hónap mulva, ha Jean fájdalma csitulni fog, mond meg neki, hogy a mit előbb szol-tam nem igaz. Hazugság. József az ő fia és csak azért hazudtam, hogy meg ne ölje magát. Tanum rá az ur, a kinek nemsokára színe elé állok!” — És meghalt.

gulatba. Annyi bizonyos, hogy amint ezt mult heti tudósításunkban is jeleztük, — sem a kül-, — sem a belföldi kereskedelem, nem fedezte teljes szükségletét. Termelői részéről hiányzanak az ajánlatok, a mit pedig még is ajánltak az a mennyiség csekély volta miatt alig vehető kint-tetbe. A fogyasztás ellenben érdeklődik már az áru iránt, jóllehet, hogy egyelőre csak az árakat tudakolja; de ezen igen korai érdeklődésben már felismerhetők a nagyobb szükséglet tünetei. Mindezen jelek arra mutatnak, hogy közeleg az élénk forgalom, melyben egy a kereskedelem, mint a fogyasztás is szerepelni fognak. Lucerna. Francia eredetű mag egyes ese-tekben kötés tárgyát képezte, néhány té-tel olasz eredetű áru leszállított árköve-telések folytán szintén elkel. Magyar lucerna mag ára folytatólag is szilárdul megmaradt, a termelők — ugylátszik — már összes rendelkezésükre álló készletet eladták. Baltacim. Pimpinellától mentes, világos árut keresnek, de ajánlatok egy-általában nincsenek. Bükkönyből már csak kisebb tételeket kínálnak. Muhar-magnak folytatólag és jó kereslete van, azonban a magas árak dacára is alig kapható valami belőle. Jegyzések 50 ki-lónként Budapesten értve: Vörös löhere elsőrendű öregszemű 68—70 korona. Vörös löhere középminőségű 64—66 kor. Vörös löhere gyengébb minőségű 58—62 korona. Lucerna magyar elsőrendű 46—48 korona. Lucerna magyar középminőségű 42—45 korona. Muhar 8 korona. Balta-cim 13—14 korona. Bükköny 8 korona. A Mauthner Ödön cég e lap gazdaelőfize-tőit kívánatra akár levélben, akár sür-gönyileg teljesen költségmentesen értesíti az összes magféléknek napi áraitól.

Irodalom.

— **Uj Idők.** Hetedik évfolyamába lép január elsejével Herczeg Ferencz lapja, az Uj Idők. Változatlanul oda törekszik ez a gyorsan páratlan népszerűsége szert tett újság, hogy beváltsa azt a várakozást és érdemessé tegye magát arra a szeretetre, a melyet a magyar olvasóközönség hozzá fűz, s a melylyel kitüntette. Szépirodalmi, mű-vészeti, társadalmi rovatai egyaránt élén-kek, tartalmasak és változatosak. Egész csomó szép kép díszíti mindjárt az első számot is. A lehető legszebbet és érdekesebbet nyuj-tani, ez az Uj Idők programja. Az új év-folyamat Herczeg Ferencz nagy hatásu re-génye a „Pogányok” nyitja meg. Ez a re-gény a magyarok őskorában játszódik le meg-írva Herczeg könnyed fényes nyelvezetével. Február havában az Uj Idők érdekes kivé-telénél és szép ajándékkal kedveskedik olva-sóinak, Valentiny „Ábránd” című, nagy feltűnést keltett festményének színes rep-rodukcióját küldi meg, amely kivételénél és méreteinél fogva méltó díszet fogja ké-peni a magyar család szalonjának. Negyed-évre 4 korona.

— **Magyar Lányok.** Megjelent a Ma-gyar Lányok hetedik évfolyamának első száma. Mindjárt az első számból kitűnik, hogy kitűzött célját a magyar lányoknak érdekes, hasznos, kedves és tanulságos ujságot adni a kezébe, lelkiismeretesen be-váltja. — Erre nézve különben kész garancia, a szerkesztő T. Tutek Anna munkássága, a ki nagy gondnal és izléssel megszerkesztett lapot ad hétről-hétre olvasóinak. A ki ezt a lapot olvassa, rossz kis lány nem lehet. Az új évfolyamat Benedek Elek gyönyörű regényével „Ugoni Margit”-tal nyitja meg. Egy szerény, nemes lelkű lány beszéli el itt az élete történetét egyszerűen és meghatóan. A többi rovat is változatosnak és kedves-nek ígérkezik, csak úgy mint azelőtt volt. Vers, elbeszélés, ömeretterjesztő cikk ta-lálkozik minden számban. Azonkívül egy rendkívül tanulságos és mulattató fordított regénynek a közlését is megkezd. Igen érdekes a Magyar Lányok pályázata is. A pályázat tárgya a következő: írja meg min-denki saját felfogása szerint, mi volt a leg-nagyobb öröme és a legnagyobb bánata. A célja e pályázatnak az, hogy rászoktassa, megtanítsa a magyar lányokat a helyes és ügyes leírlására. Előfizetési ár negyedévre 3 korona.

— **Az én ujságom.** Pósa bácsi képes gyermek lapja ez évben lép tizenkettedik évfolyamába. A kis olvasók örömepeve várják hétről-hétre a szép képeket, az ér-dekesszítő meséket, történeteket, a csengő-bongó, szépen szóló verseket. A legtöbb nagy nevű író munkatársa. Az én ujságom-nak, a szerkesztője pedig majd minden számba verset, mesét ír olvasóinak. A fej-törő rovatban egymást érik a betű meg a képtalányok és a helyes megfejtők között kedves könyveket sorsolnak ki. A szerkesz-tői üzenetben Pósa bácsi örömmel és kész-séggel felel az ő kis olvasóinak, ad nekik

tanácsot apró dolgaikban. Minden szám hoz képet, szepet, mesét, bevezélyt, elbeszélést, érdeket és sokat. Potom egy forintért tizenháromszor köszönt be az Én Ujságom, a magyar gyermek leghivebb, legkedvesebb barátja az ő kis pajtásaihoz. Januárban minden új előfizető pompás kis naptárkát kap ingyen, tele mesével, képpel, verssel. Előfizetési ára negyedévre 2 korona. Kiadó-hivatal Budapest, Andrássy-ut 10. sz.

— **A hirlapok előállításában** ma a technikai vívmányok egész forradalmi át-alakulást idéztek elő. Az egész ország át és át van hálózva ma már telefonnal. Fiuméből, Kolozsvárról, Kassáról, Sze-gedről, Temesvárról és az ország legtá-volabbi részeiből is a megtörtént esemé-nyek pár másodperc alatt egész terjede-lemben és teljes hűséggel közöltnetnek az ország fővárosával. Egy modern beren-dezett hirlap szerkesztőségében este már az egész ország fontosabb napi eseményei ismerve vannak. Minálunk a Magyaror-szág teremtette meg ezt a modern, na-gyobb szabású hirlapi berendezkedést, a mely a külföld számos nagy gócpontján már sikerrel van bevezetve. A Magyaror-szág tette lehetővé, hogy gazda, keres-kező, iparos már reggel az ország távoli részeiben is egy oly lapot kaphasson, a mely vele minden szükséges dolgot köz-öl. Hiteles gabonaárakat, kurzusokat, üzleti híreket, törvényes rendelkezéseket, országgyűlési tárgyalásokat, kongresszu-sokat és minden érdemleges tudnivalót. Válogatott regények, tárcák, szépirodalmi ismertetések, színházi és más tudósítások teszik kedvelté és élvezhetővé a lapot mindenki számára.

A lap főszerkesztője Dr. Holló Lajos orsz. képviselő, felelős szerkesztője Dr. Lovász Márton. A Magyarországra írja vezércikkeit Bartha Miklós az ország első publicistája. A közgazdasági részt Lázár Pál műegyetemi tanár szerkeszti. A mezőgazdasági érdekek hatalmas szószólója a lapban Dr. Baross János, a kiváló köz-gazdasági író. A tárcarovatban Lónyay Sándorné, Móra István, Vértési Arnold, Abonyi Árpád, Szikszay Ferencz, Göm-bösné Galamb Margit, Sas Ede és más kiváló írók működnek közre. Ezenkívül minden téren a legválogatottabb írói és hirlapírói gárda áll a Magyarország szol-gálatában. A Magyarország előfizetési ára negyedévre 7 korona, félévre 14 korona, egész évre 28 korona, egy óra 2 korona 40 fillér. A Magyarország szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Teréz-körut 19. szám.

A szilágysági vonal menetrendje.

— Érvényes 1900. október 1-től. —

Zilahtól—Nagy-Károlyig.

Állomások	5013	5011
	számu	vonat
Zilah indul	339	223
Cigányi	351	235
Haraklány	405	249
Sz.-Balla	420	305
Ökörítő	455	321
Sarmaság	456	335
Derzsida	510	406
Alsó-Szopor	531	428
Ákos	600	457
Szakácsi	624	523
Tasnád	643	543
Tasnád-Szántó	705	607
Érhatvan	720	622
Megzöterem	735	635
Nagy-Károly érkezik	804	707

Nagy-Károlytól—Zilahig.

Állomások	5012	5014
	számu	vonat
Nagy-Károly indul	522	421
Mező-Terem	551	449
Érhatvan	606	504
Tasnád-Szántó	628	527
Tasnád	652	549
Szakácsi	710	607
Ákos	741	639
Alsó-Szopor	805	705
Derzsida	826	727
Sarmaság	850	742
Ökörítő	906	809
Sz.-Balla	924	829
Haraklány	941	848
Cigányi	956	904
Zilah érkezik	1008	918

Sz.-Somlyótól—Sarmaságig.

Állomások	5111	5131
	számu	vonat
Sz.-Somlyó indul	746	242
Somlyó-Ujlak	805	301
Sarmaság érkezik	830	325

Az aláhuzott idő éjjeli idő 6-tól 6-ig reggel.

Sarmaságtól—Sz.-Somlyóig.

Állomások	5112	5114
	számu	vonat
Sarmaság indul	909	400
Somlyó-Ujlak	935	426
Sz.-Somlyó érke	953	445

FELELŐSSZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású készvény, csusz, reuma, ischiás, stb. ellen

Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidültebb készvény és csuszfájdalmakat is már néhány szori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Fog, vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 kor., erősebb 2 korona 40 fillér.

Kapható csaknem az összes gyógyszerárakban.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő

WIDDER GYULA

gyógyszerész, S.-A.-UJHELY.

Főraktárak Budapestben: Török József gyógyszerárakban, Király-utca 12. és az Egger-féle „Nádor-gyógyszerárakban” Váci-körút 17.

Szilágy-Somlyón: Balás V. Zsigmond, — Zilahon: Unger Gusztáv, Tasnádon: Dulka Elek gyógyszerárakban. 9—10

Szép nagy üzlethelyiség

BÉRBE KIADÓ.

Szilágy-Somlyón, piactéren, igen szép üzlethelyiség teljesen berendezve, állványokkal, vagy anélkül 2—3

bérbe kiadó.

Az üzlet legszebb, élénk helyen van a piacon, 4 szép nagy kirakattal, divat-, fűszer-, vas-, nagy, vagy kisinybeni eladási üzletnek, de alkalmas kávéháznak is. — Értekezhetni Fábry Józsefnél, Szilágy-Somlyón.

FONTOS MINDENKINEK!

Kiváló hazai készítmény.

Törv. védve.

DURATOR

által a cipőtalp minden 3—4 hétben egyszeri bekenéssel ötször oly tartós és víz-átthatlan lesz.

Ára egy bádognalacnak használati utasítással 1 korona, nagyobb palack 2 korona.

Postán 1 kor. 20 fillér beküldése után bérmentve.

Kapható minden fűszerkereskedésben, droguériákban, cipészeknél, stb.

Főszétküldés:

DURATORGYÁR

BUDAPEST,

V., Lipót-körút 1/b. szám.

Viszontelárusítók mindenütt kerestetnek. 3—10

Eladó új bor.

Harminc hektoliter kitűnő minőségű, idei fehér, kémeri bortermésem **ELADÓ.**

BÖLÖNI SÁNDOR,

Szilágy-Somlyón.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkeszti:

Fanghné Gyujtó Izabella és Szabóné Nogáll Janka.

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

Divat Szalon szalon-asztalnak

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

Divat Szalon

BÖLÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

*** SZILÁGY-SOMLYÓN. ***

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KESZIT:

*** TUDOMANYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET, ***

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAJODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Írózkás és sima levélpapírokkal,

borítékok, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

*** „SZILÁGY-SOMLYÓ” ***

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.